

Valdemar Sørensen: Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for de Bemærkninger, han gjorde i sin Tale vedrørende de Spørgsmaal angaaende Huslejelovgivningen, jeg tog frem ved en tidligere Lejlighed. Jeg skal ikke her komme langt ind paa Spørgsmaalet igen. Blot vil jeg gerne have Lov til i Anledning af den højtærede Ministers Henvisning til det teknisk-sagkyndige Udvalg, der er nedsat i Anledning af Opvarmningen af centralvarmede Ejendomme, at sige, at dette Udvalg har været nedsat, som den højtærede Minister fremhævede det, fra den 1. April, og vi er nu ved at gaa ind i den anden Vinter med store Vanskeligheder paa dette Omraade. For saa vidt dette Udvalg ikke snart skulde være færdigt med sine Overvejelser og kan anvise praktiske Udveje til en bedre Ordning af hele dette Spørgsmaal Parterne imellem, beklager jeg i høj Grad, at Ministeren har taget det Standpunkt at ville vente længere.

Jeg tror nemlig ikke, det er gør ligt at vente en Vinter til med at faa en rent administrativ Afgørelse af dette Spørgsmaal, hvor Folk skal henvende sig for at faa Rede paa alle disse Forhold. Det er et meget vanskeligt Problem for de Folk, der staar i den Stilling, at de skal have Rede paa Spørgsmaalene, og det er ikke gjort med, at dette Udvalg stadig nøjes med at offentliggøre visse meget gode og rare Ting om, hvor meget man kan indvinde i Brændselsbesparelse og Lunhed ved at hænge noget for Vinduerne. Det, det drejer sig om, er større Spørgsmaal, og jeg tror ikke, man i Længden kan nøjes med at afvente, hvad Udvalget faar ud af sine Overvejelser.

Naar den højtærede Minister siger, at Udvalget er sammensat af Folk fra begge Sider, af Lejere og Ejere, maa jeg sige, at vi har den Erfaring fra dette Udvalgs Arbejde, at vi ikke tør vente os saa forfærdelig meget praktisk ud af det, og det er bl. a. af den Grund, jeg har rejst Spørgsmaalet her. Men i øvrigt hænger det sammen med det andet Spørgsmaal, hvorledes man administrerer selve Huslejelovgivningen med Hensyn til Lejeforhøjelsessager.

Jeg skal gerne erklære mig enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Københavns Magistrat udfolder den største Omhyggelighed i Behandlingen af de Sager, som kommer paa Tale. Men bortset fra, hvad der alligevel kan ske, er det desværre en Kendsgerning, at der finder en hel Del Lejeforhøjelser Sted og Forsøg paa Lejeforhøjelser helt uden om Myndighederne, og de Folk, det gaar ud over, har ikke andet

Middel end at føre deres Sag for Boligretten. Det vil sige, at de skal i hvert enkelt Tilfælde, hvis de ikke selv kan møde, foruden Gebyr betale Sagførersalær; det bliver en bekostelig Historie i mange Henseender. Der er en saa ejendommelig Forskel mellem Statens øvrige Prispolitik og det, som foregaar paa dette Felt, at jeg synes, man har Ret til at gøre opmærksom paa det. Føler man sig forurettet ved en Varepris, man har betalt, kan man blot anmelde det til Priskontrolraadet, saa sker der alt fornødent. Men hvis man bliver forurettet i et Lejespørgsmaal, maa man med stor Bekostning gaa til Boligretten for at faa det Spørgsmaal klaret.

Jeg tror ikke, man i Længden kan klare sig med den Ordning. Man maa skabe en billigere og nemmere Adgang for de Folk, som mener, at de paa dette Omraade har noget at beklage sig over. Jeg vil meget anbefale, at den højtærede Indenrigsminister tænker alvorligt paa det, for efter hvad jeg kan se, trækker det paa disse Omraader op til større og større Tvistigheder mellem de Parter, der kan være Tale om at forsone med en Tilværelse, som vi dog alle sammen skal igennem, hvor vanskelig den end kan blive.

Saa har jeg kun en Bemærkning at gøre til den højtærede Handelsministers Redegørelse for Mælkesituationen. Heller ikke jeg mener, at man bør blande sammen den egentlige Mælkeordning og de Leveringsvanskeligheder, der i Øjeblikket er for Hovedstadens Forsyning med Mælk, men jeg synes alligevel, at jeg i Anledning af den højtærede Ministers Redegørelse maa gøre et Par Bemærkninger. Det er rigtigt nok at vise tilbage til Mælkekommissionen som det oprindelige, men jeg synes, jeg har Ret til at sige, at som det historisk udviklede sig, var den Bemyndigelse, som Handelsministerens Forgænger fik for et Aar siden eller saa, netop begrundet i, at Mælkekommissionens Arbejde ikke praktisk kunde gennemføres i Øjeblikket. Der var mange Forhold, der dør var i Vejen, bl. a. det, at der i Kommissionen var opstaaet Uenighed mellem Producenterne og den øvrige Kommission; Producenterne havde forladt Kommissionen, og det, man dør var uenige om, var Spørgsmaalet, om denne Rationalisering af Mælkehandelen i København samtidig skulde benyttes til Forhøjelse af Producenternes Pris.

Jeg er lidt bange for, at det, man oplever i disse Dage paa Mælkepolitikens Omraade — hvis jeg maa bruge et Udtryk, som vist dækker det, som sker —